

Vervolgcurcus literair vertalen uit het Pools en het Hongaars

Gastbijdrage van Antje Koelewijn

Van 18 tot 20 mei 2007 vond in het Belgische Seneffe een cursus literair vertalen plaats voor vertalers uit het Pools en het Hongaars. Het was een vervolg op de intensieve cursus van een week voor vertalers uit dezelfde talen in Antwerpen in november 2005. Het [Steunpunt Literair Vertalen](#) in Utrecht organiseert regelmatig dergelijke cursussen voor mensen die de ambitie hebben literair vertaler te worden. Dit project is een initiatief van de Nederlandse Taalunie. Doel is dat er op den duur voldoende goede vertalers zijn. De cursisten kunnen zich door middel van een proefvertaling kwalificeren.

Antwerpen 2005

Bij de intensieve cursus in Antwerpen waren zes deelnemers voor het Pools en vijf voor het Hongaars. Docenten waren Karol Lesman (Pools) en Ineke Molenkamp-Wiltink en Mari Alföldy (Hongaars). Wat het Hongaars betreft werd er 's morgens eerst groepsgewijs vertaald: een voor de deelnemers nieuw stuk van Gyula Krúdy. Daarna werden er colleges gegeven over specifieke vertaalonderwerpen. 's Middags volgde de bespreking met de docenten van de stukken die de deelnemers thuis al hadden vertaald (verhalen van István Baka en László Végel). Inderdaad, een intensieve cursus, maar wel een die heel inspirerend was.

Seneffe 2007

De vervolgcursus werd geleid door Karol Lesman en Mari Alföldy. Ons onderkomen was een kasteeltje in Seneffe, in de buurt van Brussel. Hier werken in de zomer vertalers uit het Frans. We werden er bijzonder gastvrij ontvangen door Françoise Wuilmart van het [CETL](#) en niet te vergeten door de kok. ([Meer foto's](#) op de website van het Steunpunt Literair Vertalen.)

De groep Hongaars in Seneffe

De 'Polen' hebben zich beziggehouden met stukken van Wislawa Szymborska en de 'Hongaren' met een ijzingwekkend mooi verhaal van György Spiró, *Utópia*. De auteur beschrijft hierin op nogal cynische wijze hoe een overlevende van de Holocaust in het verwoeste Boedapest de balans opmaakt. Subtiel maakt hij duidelijk hoe gecompliceerd de situatie was in Hongarije: de Hongaren hadden geheuld met de Duitsers, enthousiast meegewerkt aan de deportatie van de joden, werden 'bevrijd' door de Russen. De balans valt positief uit: terwijl zijn vrouw ligt te slapen, sluipt de overlevende naar de badkamer en prikt alle condooms in het doosje lek. Een verhaal waarvan bijna elk woord aanleiding gaf tot discussie. Een vruchtbare discussie, want de kracht van dit stuk was dat het aanzette tot koortsachtig nadenken over de beste oplossing. Wat mij betreft een heel goede keuze van Mari Alföldy.

Antje Koelewijn (deelnemer Hongaars)